

adamowicz

KONRAD ADAMOWICZ

Konrad Adamowicz urodził się 1 lutego 1940 roku w Małachowie k. Gniezna. Z Warszawą związany jest od 1947 roku. W 1957 roku ukończył Technikum Łączności Nr 1. W 1964 roku ukończył studia na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej, uzyskując dyplom mgr. inż. łączności. W latach 1964–1966 pracował na stanowisku asystenta naukowo-badawczego w Przemysłowym Instytucie Telekomunikacji. Pracę w Politechnice Warszawskiej rozpoczął w 1966 roku jako asystent naukowo-techniczny. W latach 1967–2002 pracował jako nauczyciel akademicki, początkowo w Katedrze Urządzeń Radiotechnicznych i Telewizyjnych, a następnie w Instytucie Radioelektroniki. W czerwcu 1976 roku uzyskał dyplom doktora nauk technicznych i stanowisko adiunkta za rozprawę doktorską *Analiza teoretyczna i doświadczalna przetwornika cyfrowo-analogowego z półprzewodnikowym bipolarnym kluczem równoległym*.

Specjalnością Konrada Adamowicza są cyfrowe przyrządy pomiarowe, komputerowe systemy pomiarowe i sterujące oraz techniki przekazywania informacji, w szczególności techniki przetwarzania analogowo-cyfrowego i cyfrowo-analogowego.

Działalność dydaktyczna Konrada Adamowicza obejmowała wszystkie formy procesu dydaktycznego: wykłady, ćwiczenia, zajęcia laboratoryjne i projektowe na studiach dziennych, wieczorowych i zaocznych, a także na studium podyplomowym Komputerowej Techniki Pomiarowej oraz studium podyplomowym Radioelektroniki. Prowadził zajęcia z przed-

miotów: „Przetworniki A/C i C/A w radioelektronice”, „Cyfrowe pomiary napięcia”, „Elektroniczne przyrządy pomiarowe”, „Komputerowa technika pomiarowa”, „Sterowanie i przetwarzanie danych”, „Automatyczne metody pomiarowe”, „Systemowe urządzenia pomiarowe i sterujące”. Kierował 68 obronionymi pracami magisterskimi i 35 inżynierskimi. W latach 1979–1981 prowadził Studenckie Koło Naukowe. Jest współautorem skryptu *Wybrane zagadnienia komputerowej techniki pomiarowej* (Wydawnictwo Politechniki Warszawskiej, 1982). Konrad Adamowicz zaangażowany był we współpracę akademicką z uczelniami w Czechosłowacji (Czeska Wyższa Szkoła Techniczna w Pradze i Wyższa Szkoła Techniczna w Bratysławie).

Konrad Adamowicz posiada znaczny dorobek naukowo-badawczy: 40 publikacji i patentów, udział i w większości przypadków kierowanie 35 tematami naukowo-badawczymi o charakterze konstrukcyjnym. Wiele z tych

Słowa kluczowe

- metrologia
- cyfrowa technika pomiarowa
- przetworniki AC i CA

A

prac wykonywanych było dla przemysłu. Na przykład model przetwornika cyfrowo-analogowego do elektronicznych przyrządów pomiarowych wdrożony został do produkcji przemysłowej (w zakładzie ZOPAN). Jednym z wyróżniających się tematów, którym kierował Konrad Adamowicz, było opracowanie *Modułowego Systemu Analizy Sygnałów MSAS* w ramach Centralnego Programu Badań Rozwojowych CPBR 12.2 (1987–1989). Wyniki zakończonych prac naukowo-badawczych referowane były na międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych (Wiedeń, Bruksela, Turyn, Varna, Praga, Smolenice i wiele innych).

Za działalność badawczą i dydaktyczną Konrad Adamowicz został 4-krotnie nagrodzony zespołową Nagrodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (1975, 1986, 1990, 1997), wielokrotnie Nagrodą Rektora Politechniki Warszawskiej oraz odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1988). W 1986 roku otrzymał odznakę Zasłużony dla Politechniki Warszawskiej oraz srebrną odznakę Zasłużony dla Rozwoju Przemysłu Maszynowego.

Konrad Adamowicz w okresie zatrudnienia na Politechnice Warszawskiej pełnił wiele odpowiedzialnych funkcji na Wydziale i poza nim. Był zastępcą dyrektora Instytutu Radioelektroniki ds. nauczania (1981–1984), zastępcą dyrektora Instytutu Radioelektroniki ds. Nauki (1984–1996), kierownikiem pracowni Komputerowej Techniki Pomiarowej (1984–1994), członkiem Rady Wydziału Elektroniki i Technik Informacyjnych, członkiem Kolegium Dziekańskiego (1981–1984), członkiem Komisji Rady Wydziału ds. Badań Naukowych, członkiem Komisji Rady Wydziału ds. Nagród i Odznaczeń, członkiem Komisji Dzie-

kańskiej ds. Polityki Finansowej Wydziału, członkiem Rady Specjalności Systemy Kontrolno-Pomiarowe, członkiem Rektorskiej Komisji ds. Nagród i Odznaczeń. Konrad Adamowicz działał również aktywnie poza Politechniką, gdzie w Komitecie Metrologii i Aparatury Naukowej PAN był sekretarzem naukowym, członkiem Komisji ds. Aparatury i Systemów Pomiarowych (1987–1990) i członkiem Komisji ds. Kształcenia, a w Polskim Komitecie Pomiarów Automatyki i Robotyki PKPAiR był przewodniczącym Sekcji Pomiarów Elektrycznych i Elektronicznych (1985–1991). Konrad Adamowicz był jednym z głównych organizatorów 2nd Int. Symposium of The IMEKO Technical Committee on Measurement of Electrical Quantities „Industrial Measurement of Electrical and Electronic Components and Equipment” (Warszawa, 26–28 maja 1987, wiceprzewodniczący Komitetu Organizacyjnego, członek Komitetu Programowego). Był także głównym organizatorem działu Elektronika na wystawie i seminarium „Nauka i technika polska w laboratorium i przemyśle” zorganizowanej w ramach Dni Nauki i Techniki Polskiej w Chinach (Pekin, 23 lutego–5 marca 1989).

Konrad Adamowicz, w okresie, kiedy ograniczone były możliwości współpracy z przemysłem, zainteresował się technologią bankową, a w szczególności technikami informatycznymi i informacyjnymi w bankowości. W 1994 roku podjął pracę w Narodowym Banku Polskim, gdzie pracował do 2006 roku, czyli do momentu przejścia na emeryturę. Jako ekspert NBP brał aktywny udział w procesie legislacyjnym rządu i komisji sejmowej dotyczącym ustawy *o podpisie elektronicznym* oraz ustawy *o elektronicznych instrumentach płatniczych*.

